

sigtede til at sikke dem mod viskaarlig Behandling. En stor Deel af hvad der saaledes blev paabudt, blev vel i sin Tid ikke sat i Kraft; men Reglementets Bestemmelser have dog været vel bekendte i Vestindien, og fra Begyndelsen af dette Aarhundrede have et bestemt Vidnesbyrd om, at det har været paaberaabt og anført i Rettergang paa St. Croix. Negerhandelens Ophævelse i 1792 var ogsaa i sidste Maade udgaaet fra Hensyn til Negrenes Mennekerrettigheder. Af de forudgaaede Forhandlinger fremgaaer det, at Regjeringen allerede dengang betragtede Slaveriets Ophør som det endelige Maaal, hvortil der burde stræbes, men at Tiden hertil endnu ikke var moden; medens man derfor gik ud fra, at Slaveriet endnu ikke kunde forandres, udtales det tillige i den allerunderdanigste Forsætling, som gik forud for Forordningen af 16de Marts 1792, at hiint „sjerne, men engang mulige Diemed“, Slaveriets Ophør, ved alle Foranstaltninger, der maatte træffes med Hensyn til Negrene, ikke burde lades ude af Sigte. Som det første og nødvendige Skridt til Forbedring i Negrenes Kaar og til deres Fremgang i Sædelighed og Christendommen paabødes Slavehandelens Ophør, og samtidigt blev ved Kongelig Resolution af 24de Febr. 1792 befalet endeel andre Foranstaltninger, der sigtede til samme Diemed, men som ikke alle senere bleve satte i Kraft, tildeels vel af samme Grunde som de, der tidligere hindrede Sværfsættelsen af de humanere Bestemmelser i Reglementet af 1755, tildeels ogsaa formedelt de paafølgende Krigsaar, under hvilke Verne bleve besatte af Engländerne. At Regjeringen ved Forordningen af 16de Marts 1792 tillige tilstod Colonierne endeel Lettelser som Opmuntring til at skaffe sig en betydeligere Tilførsel af Negre i det Tidrum, i hvilket Slaveindsførselen endnu stod aaben, og endog i dette Diemed foreskød Laan af Statskassen, er bleven

paaberaabt som et Factum, der skulde bestyrke Cierens Retstray paa Erstatning for Emancipationen. Men endog uden Hensyn til, at ethvert Krav, som herfra maatte kunne udledes, vistnok maa ansees fuldstændigt fyldestgjort ved Slaveriets Vedligeholdelse i mere end et halvt Aarhundrede, maa det herved bemærkes, at hiin Betragtning gaaer ud fra en stæv Døsfattelse af hvad der dengang skete. Da Regjeringen, i det ovennævnte Diemed, forbød Slavehandelen, var det taget under nøieste Overveelse, hvorvidt Vernes Cultur, der saaledes som Forholdene stod, kun kunde vedligeholdes ved Hjælp af Negrene, kunde ventes bevaret, efterat Slaveindsførselen var ophørt; dette vilde beroe paa, at Arbejderstammen paa Verne vilde være istand til at vedligeholde sig ved den blotte naturlige Forplantning, og, for at gjøre dette muligt, deels ved at tilveiebringe en tilstrækkelig talrig Negerstamme, deels navnlig ved at fremstafte det manglende lige Forhold mellem Antallet af de forskjellige Køn, bleve de ovennævnte Foranstaltninger trufne, hvilket ogsaa navnlig fremgaaer af den ovenanførte Kongelige Resolution af 24de Februar 1792, som med Hensyn til de omhandlede Laan fastsatte, at de Plantere, som maatte attraae saadanne, tillige skulde paatage sig den Forbindlighed paa deres Plantager at træffe saadanne Indretninger, som til indbyrdes Vedligeholdelse af Formerelse af Negrenes Folkesmængde udfordredes, og at underkaste sig den i denne Henseende anordnede Control. Af disse, i det Almindeliges, og ligesaavel i Negrenes som i Slaveeiernes Interesse trufne Foranstaltninger, kan saaledes ikke udledes videre, end at Staten ved Sværfsættelsen af hiin velgjørende, i Humanitetens og høiere Diemeds Tjeneste trufne, Forholdsregel vilde tage alt fornødent Hensyn til de bestaaende Forhold og Rettigheder.